

იუმორის გული უყრნალი

აშაპის პატრონაზი

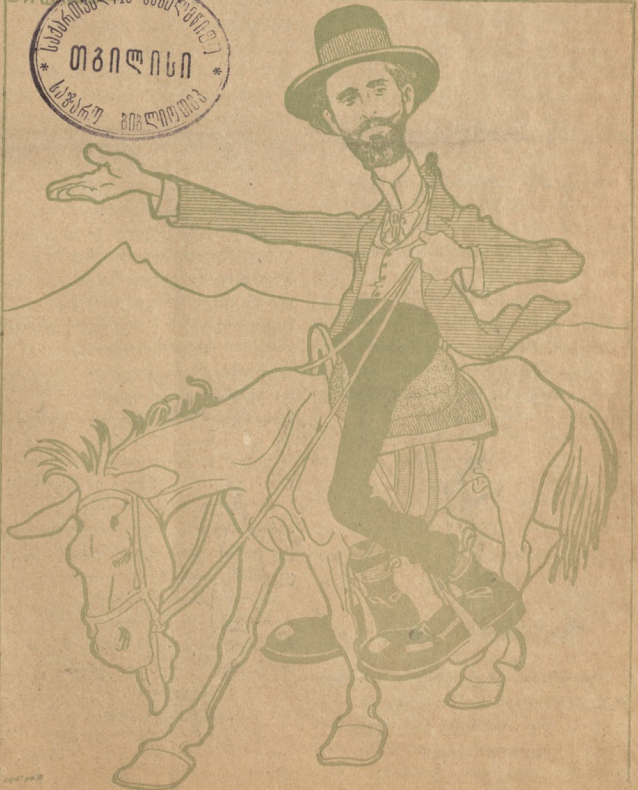

№ 6

265

ქერანი

„ბირბის, მიბადრენს უგზო-უკვლით
ჩემი მერანისი“
ყოფთა მესმიან საქართველოს გულის მტე-
რანი:
გახსო მერანო! შენს ქენებას არ აქვს „პრო-
დელი“
და ააყენე შენებურათ კორიანტელი
გასკურე წყალი, განტოპე ლაფი,
ნუ შეგაშინებს ნურცარა მტვერი
გასწო, გაპურცხლე, შენგან ხხნას ელის
ღამონებული ქართველი გრი.
სადღე გამოთენდეს, იქ ღამიამდეს,
იქ იყოს ჩემი მიწა მამული!
საშობლოს უნდა დაეზარაკოს,
ჩემი სიცოცხლე, სული და გული,
საშობლო მიწამ მინდა მიმიღოს
ჩვენთა წინაპართ საფლავებ შორის,
არ მსურს დეკორაცია მშობლისათვის
მერანო ჩემო, არც შენი მშობრისი!
უნ იცის ეს ვა ჩვენსა შემდგომად
ღამდენმე პუნამ უაბოიქოლორის
ზამდენი ჩემი მსგავსი მხედარი,
ბედისა წერამ ვადამოისროლას.
გასწო მერანო! შენს ქენებას არ აქვს
სამზოვარა
და ნიავს მივეც დიქობი ჩემი სწორ შეუცდობო
აჩრდილი

„გახსო მერანო! შენს ქენებას არ აქვს საშობლო!“

ახალი აზბაგი,

წერა-კითხვის გამავრცელებელმა საზოგადოებამ დაადგინა: „გამოიცეს ძვირფასი ყვანო და ოკროს ასობეთა, შესანიშნავი, მოგონებანი ილიას შესახებ“ არადაღან ეგლოშეადის. წიგნი დასურათბატებული იქნება. ეს საქმე უკისრია ჩვენს პატივცემულ თანამშრომელს, ეეშმაკს“.

გულში წინ ნიკოლოზ შავროცა და მამა გოროდოცეს, ერთსა და იმავე დროს, სასიამოვნო სიზმრები უნახავთ. სახელდობრ ისა, რომ მესამე ღუმის თავმჯდომარე ჩვენებური რუსი ტ-მოკინი აერჩიათ. ორიგენი მართლმორწმუნენი არიან და სჯერათ, რომ ეს სიზმარი ამაოდ არ ჩაივლის. ამის შესახებ ხვალ პატრიოტები მისიონერთა ეკლესიაში პაპაქლის გადანიხიან.

ახლო მომავალში გამოვა კიდევ შეიღი „იუმორისტული“ კარიკატურებინაი თურხლო.

ცნობილი კარიკატურისტი გიორგი ზახიაშვილი, როგორც ვად ოგვეცეს, „სიმბლიცისმუსის“ მთავარ რედაქტორათ მიუწვევიათ, რასაკირველია მხატვრობის მხრივ.

სხვა და სხვა მიზეზების გამო ჩვენი თანამშრომელი, ეეშმაკი“ ამ კვირა პრავინციაში არ წასულია, რის გამოც ამ ნომერში არაფერია მისი მოგზაურობიდან.

„ეეშმაკის მათრახის“ რედაქციამ უკვე აცნობა თავის თანამშრომლებს, რომ ის წერილები, რომლებიც თანხაბათს შემდეგ მოვა რედაქციაში მეორე კვირემდე აღარ დაბეჭდება, ხოლო ოთხმთხათამდე მოსული კი იმავე კვირაში.

სიზმრის ასენა.

1) მათრახის კული იხილო მარჯვეო მოქნეული— ავია: ეამსა რომელსა, მხილველისა წილ, სიზმრისა ამისა ხილვა მოასწავებს სატკივარსა ფრიად მძიმესა, რომელსა ვერ გაპკურენიან ჯანიონი ვერა-

ვითარნი. მწერლობისა წილ სანახაობა ესე მოასწავებს მოვლინებას ახალისა საკარიკატურე ტურნალისასა, ზურგ ამწვართა მიერ შედგენილისა.

2) პატრახალი ნახო შავით მოხილი ღაწვებითა წითელ ფეროვანითა— ავია: სანახაობა ესე არს მესამისა ეამისა და მოასწავებს მესამესა ღუმესა, რომელიც შავითა აზრითა მოხილი გაურბის ყოველსა წითელსა, თვინიერ სისხლისა.

რა ზრეღია ეს ძვეყანა!

ხედავ: ღლეა სხივისანი... ხარობს, ბრწინავს ცის ლოჟვარდ, გულს იმელი იფურქნება, ჰქრება სველა, ჰქრება ღარდი! მაგრამ აი, გაპირქუსდა, ჩამობნელდა ცის ლოჟვარდი, იმელს ფრთები შეევეცა, გულს კვალდ ღრღნის სვედა ღარდი!

ხედავ ამას, ვფიქრობ თანა: „რა ჰრეღია ეს ძვეყანა!“ ზოგჯერ თბილა... სხივი მზისა საოცნებოთ კახმავს მღველოს და ბუნება მთიარული სევამ მნათობის საღღერძქელოს! მაგრამ აი, სხივი მზისა თითქო გზაზე გაიყინა, გაიძარცვა მიწლი-ველი და ცხოვერება მიიძინა!!!

ხედავ ამას, ვფიქრობ თანა: „რა ჰრეღია ეს ძვეყანა!“ ხედავ გრგვინავს ქარიშხალი, შავი ნისლით ბურავს ზეცას ველარ არჩეე მის გუგუნში მდიდართა ლხინს, ჩაგრულთ კენცსა!

მაგრამ ჩაღვა ქარტხილი, აღარ ისმის მისი გრგვინა და აშკარათ გვისმის კურნა მდიდართ ლხინი, ჩაგრულთ გმინვა! ხედავ ამას, ვფიქრობ თანა: „რა ჰრეღია ეს ძვეყანა!“ აი ხედავ ხალხის მუშაკს, აზრთ სწულება მთელ სამყაროს, კლილობს: მძობა-მეგობრობა ძვეყანაზე დაამყაროს, მაგრამ აი, შხამით საესე ბოროტებას სთესს იულა, რომ აღმოფხვრას წმინდა გრმობა მის ბოროტ გულს ავი უნდა.

ხედავ ამას, ვფიქრობ თანა: „რა ჰრეღია ეს ძვეყანა!“

სხივი.

საზინთა შორის.

ადელხანოვი. ადელხანოვს გადაუწყვეტია: 10 წლით განაგრძოს ლოკალტი. იმელი აქვს ამ ხნის განმავლობაში მუშები დაივიწყებენ მველ „სნოთებს“ და საღო ჩემთან აღარაფერი ექნებათ.

„კ-ხოთი“. კახეთის სოზოვარების გამეგობას დაუღგენია: სარდაშვი მოსამსახურეებს აშიგრიდან ასე მიმართინ: „კნიაზო პრობკები დაალბეთ“ „კნიაზო ბოთლები გარგებეთ“ „კნიაზ-ჯან სარდაშვი ნუ დაითვრებთ“

„კნიაზო მობრძანდით ჯამავირი ინებეთ“. მიზნა ასეთი თავზანთობის ის გახლავთ, რომ მოსამსახურეებმა თავი მართლა მუშებთან არ მიიღონ და მუშურათ არ მოგვეტკერო.

„ჩერხი სჯოლია ღონესა თუ კაცი მოიგონებსა!“

ლიმონაის ქარხნები. ლიმონათის მექარხნებმა გამოუცხადეს მუშებს: „არადგინა ჩვენი ვაჭრობის სეზონი თავღება, პირველი ნოემბრიდან მიბრძანდით და ეს ზამთარი ისივინეთო“.

მუშებმა თურემ უნასუეს: „ამ ზამთარში რა დროს სვირნაბო, თქვე დალოკივლებო! თუ ასე გინდათ ჩვენი პატივისცემა, ახლა ვიმუშავეთ და ზაფხულში გვასივინეთ ერთი ორი ცვე, როცა სვირნაბო შემოვალთ და უნო აქვსო“.

მებაღეები. თფილისის მებაღეებმა მისწერეს ს. დ. ორგანიზაციას: „თუ დაგვეზნარებთ მუშებთან ბრძოლაში, ორგანიზაციაში შემოვალთ და მუშებზე მერ ფულესაც შემოვიტანოთ.“

ეს ამაგი „ფედერალისტებს“ ჩასწვლათ ყურში და მიუწერიათ: „ჩვენთან მობრძანდით თქვენი ქორივე, პარტიაში ბევრი თავისუფალი ადგილი გვაქვსო“.

შუაპანა შორის.

სარაჯვეის ქარხანა. სარაჯვეის ქარხნის მუშებს (ვერაზე) დაუღგენიათ: აღარ შეეციხონ აღარც ბუბელს, არც კაუცესს, არც ზღესნაოსს და შემდეგისათვის უარყონ როგორც პოლიტიკური, ისე ეკონომიური ბრძოლა. ამასთანავე გამოიკეცა, რომ პოლიტიკური ბრძოლა მათ არასოდეს არა ჰქონიათ და ეკონომიური ბრძოლაც მათ მაგიერ ყოველივის სხვებს უწარმოებია. ამიტომ გამოსულან პროფესიონალური კომიორდან და შტანდლი ფულეებიც უქანვე მოუთხოვიათ.

კვირიდან-კვირამდე

მართალია, იმ დროს როცა ვახუთი „კვლი“ გამოდიოდა კითხვა მეც ვიცი-ლი, ერთი ორჯერ მისი კორექტურა კი შემისწორებდა, მაგრამ მიიძღვრ მოვჯავ-ყო „კვალს“ და კვალულებს და ვერ ვიტყვი რასაც „კვლის“ შემზაბთე ამ-ბობს „ერთ დროს „კვლში“ ეხნავ-დითო“.

ამოვგრე, ამ სათაურით პირველად ვიწყებ წერას, და თუ თქვენი თავი კარ-გად მიმოყვად ყოვლის შემძლე გენერალ-გენერალბრძოლა, და ჩემი თავი არ მო-ვაშლათ აწივ ვეცდები დრო დაეკარ-გათ და რაც მოხდა ერთი კვირის განმე-ლომაში მოგავიწყობ ხოლმე.

ამ კვირაში ოზურგეთი, ეს სამჯერ მომწვარი ოზურგეთი, მამა დავითის სან-დეკანოზო ქალაქი, ნიკოკის საბრძოლვე-ლი ადგილი და დიმიტრი-კოწიკის სანდი-რო, სააღლუმო მოედანი საგუბერნიო ქალაქთ გადაქციეს, გენერალ-გუბერნა-ტორათ ტრლმარევი დანიშნეს. ეს ბრძე-ლი განკარგულება მე, როგორც ეშმაკის ერთგულ მოკეტულს, ძრთელ მომეწონა მისი სამართლიანობით. ნათქვამია ძალ-ლი იმან უნდა დამარბოს, ვინც დაარ-ჩოა!“ და აი სწორეთ ოზურგეთსაც ამ ანდაზის თანახმათ უკანასკნლი წესიც იგინმა უნდა აუგოს.

ბედნიერი ოზურგეთი! ხედავთ რას ეღრსას? საწყალი დაბა ყვირილა! რამდე-ნი წელიწადია კვირის „პოხადათ“ ვადმა-კეთეთო, მაგრამ არავინ ისმინა, აღმა იმიტომ რომ ოზურგეთი სამჯერ ვადამ-წვარია, ყვირილა კი ერთხელ. ან კი რა შედარება, სად ოზურგეთის ტირისუე-ლები და სად ყვირილის, ყვირილის მხო-ლოდ ყვირიან, ოზურგეთის კი ფუნუნო-ბენ, არავის არაფერს არ კითხავენ მე-13 ცხოველივით გამოხტებთან. გზის პირგან-საც არავის სთხოვენ ისე წაღვენ და წა-მოკლენ; მავალითისთვის ავიღეთ კრი-ლოვის დეკანოზი დავითი თავისი დირ-ესული სულიერი შვილებით ფარულად, მთელი მაზრის მავიერ, ეახლა ნამესტრიკს და ითხოვა მაზრის მკრეტელი ისევ ერ-მოლოვი. ნამესტრიკს მართალია დავითი და დავითსტინი არ მიუღია, მაგრამ და-ვითიანი მიიძღვ იმინდა და ერმოლოვს ტრლ-მაჩვიეც „დაუდავესკა“ გენერალ-გუბერნა-ტორათ. ყოველივე ეს დავითმა ისე მოა-კვარაქინა, რომ მისი მარჯვენის ნაწიარი სიკეთე მარტყენას არ გაუგია, რა არის

საქაქოს მადლი არავინ მითხრას და საი-ქიოს ზენარი ჯილდო არ დამიკარგოსო. ჩვენც მეტი რა ვვეთქმის, „რაც მოვივა დავითო, ყველა შენი თავითაო!“.

ოზურგეთი რომ ვადმენიერდა, ეს ხომ ძრთელ სასიამოვნო არის მაგრამ არ ვიცი ვის იამბე ვავაზავსავენ, კინაღამ წამომ-ცდა ხულიგანების დაცვა მეტიც.

ბნ გვაზავას ვინ არ იცნობს, გვაზავა პოეტი, გვაზავა ვექილი, გვაზავა ლექ-ტორი, გვაზავა დამცველი პოლიტიკერ დამნაშავეების, (დამცველი თ. სახოკია-სი) გვაზავა ფედერალისტი. აი ვინ არის გვაზავა და აი ამ კვირაში თავისი გვა-ზავადა საესქოთი „გამოზავა“, „ვინი-ვი-ღვან ვარდათა და ნეხეთა მზე სწო-რედ მოვეინების“ დაიკო იმერეთში კარ-გად ცნობილი პოლიციის ბოქაული (პრისტავი) ფ. კელი. კელის სამოსამარ-თლო პალატა ამტყუნებდა უფლებების გა-დქარებებაში, ესე იგი ცემა-ტყევაში და ლანძღვა-გინებაში. აბა თქვენგან არ მი-კვლია, ვინ პოლიციის პრისტავი (მერმედ კელია!) და ვინ ცემა-ტყევა და ლანძღვა-გინება, აბა რა დასაჯერებელია! ეს სულ წყუელი რევოლუციონერების ბრალია, რომლებიც პატრიოსან, წესიერების დამ-ცველს შურადაცუფას აყენებენ და სა-ხელმწიფო საქმის შესრულებაში ხელს უშ-ლიან. ეს ყველაფერი ბნმა გვაზავამ თავისი ოქროპირის ნინთ დაუმტკიცა სასა-მართლოს და პრისტავი კელია თვლი-ვით თეთრი და მტრულივით უმანკო გა-მოიყვანა. ბნ გვაზავამ დაამტკიცა, რომ პრისტავი კელია მახარაბის ტყუუბის ცალი, ქიათურის ლინჩა ხელით არავის შეხეპია და სიტყვით არავინ ცუდათ არ მოუხსე-ნებია. მეტი რა ვვეთქმის თუ არ „ასე ჩვენო მანასეო, ხან ისე და ხან ასე!“.

აბრაღინი.

სამი მგელი: ოზურგეთს ყავს სამი მგელი: ტურ მოკლე და წვერებ გძელი ერთმანეთის ეუბნებთან: დავაბუს არის ერთი ღვდელი, ერთმა თავსა დავუბრბინოთ ორმა ვაკვრათ კაბას ხელი პატრონს კაცი მიუგზავნათ ფული თუ გაქვს დასახხელი.

სამი მგელი.

ბნ გვაზავამ დაამტკიცა, რომ პრისტავი კელია მახარაბის ტყუუბის ცალი, ქიათურის ლინჩა ხელით არავის შეხეპია და სიტყვით არავინ ცუდათ არ მოუხსე-ნებია. მეტი რა ვვეთქმის თუ არ „ასე ჩვენო მანასეო, ხან ისე და ხან ასე!“.

ჰუთიაინთი მონაწირი.

პირველ ნომერბიდან არქიელის გორა-ზე იხსენება სამავალითო პირველ-დაწყე-

ბითი სკოლა, რომელშიაც სვეციალურად შესწავლიან ქორებს. დიდი ხანია ქალა-ქი ასეთი სკოლის მოთხოვნისგან გრძ-ნობს, მაგრამ დღემდე, როგორც ხედავთ სერგილი სერგილათ რჩებოდა. სწავლა უფასო იქნება. მიიღებინა ყველანი განუ-რჩევლათ წლოვანებისა, სარწმუნოებისა, წოდებისა, ეროვნებისა, სქესისა, პარტი-ული რწმუნისა და სხვათა. მიიღებენ აგ-რეთვე მონაზონებსა და პერესსაც. თხოვ-ნებს იღებს მომავალი ვამეც სკოლისა სი-ქნეტილამე. მასწავლებლებს შემდეგ მო-ვასხნებთ.

დაარსდა ახალი კლუბი. წყერებთ იღე-ბენ ყველს განზრტველთ ყველაფერისა, ვარდა პარტიული რწმუნისა. უნდა გეუთვნოდ პატრიოტთა პარტიას, ან მონარქისტთა ჯგუფს. სხვებს იქერენ.

ხოჯევანოვის პროგინმაზიაში განსაკუ-თრებულის ყურადღებით ასწავლიან ფე-ხის გაწმენდას, ყოველი მოსწავლე (და აგრეთვე ვარემე პირიცი) ვილდებოლია თან იქონიოს პერანგის, ან ბალიშის პი-რის ნაწლევი, რომლითაც პრეტკრულათ ვარჯიშობენ მოსწავლეები.

ქუთათური გამოცანა. სათავად აზნაუ-რა გინმაზის პირველი კლასის მესამე პარალელურ განყოფილებაში მოსწავლე-ებს ასეთი ამოცანა მისცეს: „ბალის ქუ-ჩაზე რაც დამავალი კატები ჰყარა, ის რომ ნაქალაქის ხმოსენსა და სანტიარებს გაუ-წაწოლით ითითს რამდენი შეხედებოაო.“ ვერც ერთმა მოსწავლემ ამოცანა ვერ გამოიყვანა, რადან არ იცის არც ხმოს-ნებისა და არც სანტიარების სრული რე-ცხები, რის გამოც ვერ გაუგებთ 428 მი-ღარი კატა მათ შორის.

მასწავლებლის ადგილის შოვნა ზემოხ-სნებულ სასწავლებელში მღიერ ადვი-ლია თუ რასაკვირველია რომელიმე ვნის-კოპოზის მიერ ხელთა ვაქვს ყვილი საი-მედობის პარათი. მაგრამ ამის შესახებ უკეთესად იონა და მამა აღმესანდრე მო-გიყვებთან.

ხასნი.

გამოცანებში.

(ღანხუთისათვის)
1.
იკომბორო წვერ წითელი,
ემაზიან ყარამანას
სამქვს აბას ვაგიყეთებს
თუ არ მისცემ თეთრ-თეთრ მანათს

მედიდურათ დაბიჯებს
 თითქოს იცოს თათრის ხანი
 ხან მასაც კი წამოკოება
 ჩვირის ღარიზო მოედანი*.

2.

თავს იხოვს და წვერს, იპარსავს
 წელში ძალზე მოზრილია
 ბაღის ტანჯვა, გამწარება
 მისთვის ღებნი, ქორწილია.
 ქრთამი სადაც დიდებება,
 თურმე ყველა მას მოაქვსო

ბოქალსაც ძლიერ უყვარს
 ბენდინერი ხელი აქვსო.
 ვინც ვერ იცნობთ გაუფრთხილდით
 (საპატიო აგენტია)
 მარტო ჯგურუყვეთში გასცა
 ბარე ათი თორმეტია.
 ლანჩხუთში იხვეწებიან
 ჩვენ გვეყოფა ჭირიაო,
 ვინ ხარ კაცი, მოგვამორეთ
 ეგ ოხერი სირიაო.

(ფოთელისთვის).
 ხელში კეტი, თავში რეტი
 მოქიშბეა ესდგეების,
 ალარე სხვისა დაიჯერებს
 არცა თვისი გვეგების
 პუბლიცისტი, ისარისტი,
 მეცნიერთა სიღარია,
 როგორც ნახვე მყისვე იცნობ
 ფოთელების „მედგარია“.

შანკოლა

ბათუმის მოტაცება.

ფოთი და ბათუმი.

ფოთმა ვასძაბა ბათუმსა:
 ადგილი ღამიკალეო,
 ან უნდა შემოვიერთო,
 ან საღე ვაგეკალეო.
 აღარ ვეტყობა სიკოცხლე
 და არც ამოგზდა სულოო,
 მავგვარათ ტანჯულ სიკოცხლეს
 ეპნეს აწ დასასრულიო:
 ზომ იცი ჩემი ამბაეი:
 ვიზრდები დღიდან დღეზეო;

ფოთში ჩხირივით მესობი
 და თაფი მომაბეზრეო.
 რიგი და წესი მოითხოვს
 აწ რომ მომაპყრან ყურიო,
 საეპრო ასაარეზუნდან
 მეც მიძღვის სამსახურიო.
 სახლვარ ვარეთი—ინგლისი,
 გემებით, შავი ზღვითაო,
 მოგაბი ქიათურაზე,—
 მდიდარზე შავი ქვითაო.
 ნავთსაყუდელი გავმართე,
 ვაქრობა გავაღიდეო;

მალთაყვის წყალზე საფლელათ
 ვაუღვევი რკინის მიღეო.
 პალიესტომის ტბა მინდა
 სრუტით ზღვას შევიერთოო
 და ამით საქმე ვაქრობის
 უფროორე ვავაქეთოო.
 და შენ, ვითომდა რა არის
 ქალაქობ ვანა, რაღაო!?!
 მომაკედავი და კოცხალი
 ერთად ვინ გაასაღო?
 დროა რომ შემოვიერთო,
 ბაღის მიქევი, ხათრიო!

ნათუმო, „ზავლიანა“
 მსურს უოთში ვადმოვათირო.
 ვაქრობა მინც აღარ გავქს,
 და ხარ შემტქერი ქერისო.
 მოვალ, დამიხვდი, ამა ჰა!
 თუ რომ, ბეჭობა გერჩისო.

ფოთმა წაიღო ბათუმი,
 იძახდა: „წივე-წივისა“,
 ბათუმის შოთქმა, ვოდება
 ზღევაზე ვაქონდა ნივთსა.
 მისდევდენ მოუფთებნი
 ყვიოდენ. ვითა „ტარია“:
 ქალაქის თავი, ეურული,
 ივანე სეკრეტარია.

ანდრია, მიხა და პარმენ —
 „უპრაივის დეკორაცია“.
 მისდევს უკლებლათ, სრულიად
 ბათუმის ფედერაცია.

ბლიკვაძე

„მა ჭაქისაბაჩ“

(ივანი)

გრაბელ ერო რეგვენს,
 (სახელათ ევგენს)
 გვართ კი დვოსა
 (მეთორნეთ თვლხა)

გასაოცარის გულდასალობით,
 კრილოვის დათვის მიმსულობით,

(რომელიც ხემა
 აბტრედა თათით,
 მაგრამ მოლუნვა
 კი ვერ მივართვით).

„გაზეთის“ საქმე გამოაწვია
 რედაქტორობა თითი დაუწყო!!!

ან კი რა არის

აქ ვასაკვირი?

რედაქტორობა საქმეა ხშირ!!!

დამედარა სტალითან ქალაქლით ელში,
 აზრები უხვათ აღდება ყელში,
 და იტანჯება მწარე ტანჯათა
 ლექტებს ივონებს წვით ეს დავითა.

მწერლობის უნი,
 ტენის ხიკინი,

მუზა ჰგონია მას პოეტური,
 (ანგ ბრეჟივა ეს უბედურნი!)
 მაგრამ რომ ჰქონდეს ღმერთს სამართალო,
 არ შეიბრალოს ევგენი დვლი?
 მან კი პირიქით, სრულათ წარბოცა
 იმის შუბლიდან კაცობის ცვალი.
 ბოლოს ფიქრებით განამწარებმა
 (ოდეს მოუკლო თავში ქარგებმა)
 დაიწყო დვლმა „გაზეთის“ წერა
 (ანგ მოუფლის თურმე ზოგჯერა)

გადასაშვა
 ათი ფურცელი...

და სისულელე წარმოუტყმელი
 არ დაჩენია არც ერთი ცალი...
 (რედაქტორია ევგენი დვლი!!!)
 სრულ ცნაყოფილი
 თვისი მუზისა

გათენებამდე იმ სტოლს უზისა,
 მაგრამ გაფორნდა
 სისხამ დილაზე,

(სადაც ეგვლვის თავარაქილაძე.)
 და რედაქტორი,
 ჭკუით კოტორი)

მიღრტილებით მესტამბის სწორი
 გაზეთის ბეჭდვას მოყლის მისგან
 „ვთი ჭკუისგან,
 ვთი ჭკუისგან“.

უშაკი.

**

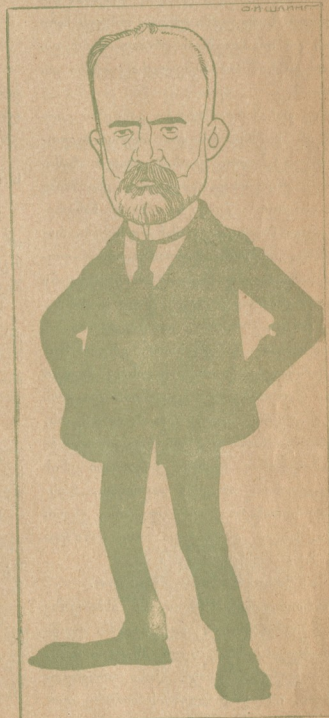
„ეშაკმა“ სთქვა: მაგრათ უზივარ
 ვერენ მოვა ჩემზედაო,
 გავიხედე სერზედაო
 იროდი ხის ცხენზედაო!!!
 ქორი სადღაც ვაფრენია
 მღირათ არის მწერებზედაო
 ის ბეჭეტილია ნაფორტებით
 აღარ უჩანს მხარებზედაო.
 დღეს „მამულის“ ბურჯი გხდა
 „ნიშადურის“ ბედზედაო
 და საიქიბმა „ეკოენულმა“
 „მოივინა ფერზედაო“.
 როცა სხვაგან ბინადრობდა
 ფერდი ეკა ფერზედაო.

მაგრამ ახლა „ჭეელი მცენვა“
 იქით მისდა გვერდზედაო
 და მიტომაც დასკუპენს
 „ქინაზურათ“ ცხენზედაო.

გორილა.

პართიული მოღვაწეები.

მსიგ ჯანაშვილი.

სხვა და სხვა დარგისა და ხარისხის
 იუმორისტები თუ ჩვეულმებრივი მწერლები,
 თვისი თვალთა ხედვას წერტილის
 სრულ უსუსურობას იჩენენ, როდესაც
 ჩვენ სწორსა და მიუდგომელ ბიოგრა-
 ფიებს (ქართულ მოღვაწეთა შესახებ) რა-
 ლაც განზრახ ფაქტების დამახინჯებით
 სთვლიან.
 ვარდა ამისა ჩვენს საზოგადოებაში ილია
 ჭაჭაძის სიკვდილის შემდეგ, რაღაც
 მიუტყვებელ ცოდვათ რაცხენ მოხუც მო-
 ლეწვეთა შესახებ კინტის დაძვას ვაზრ-

შე მათი ქებისა, ესეც არა ნორმალური მოვლენაა და ჩვენ რასაკვირველია ყურადღებას არ მივაქცევთ.

1) მოსე ჯანაშვილი. როგორც ისტორიკოსი.

მოსე ჯანაშვილი უკვე მოხუცი მოღვაწეა და არც თუ უზარალო მოღვაწე. ქართული ისტორია დღეს დღეობით თუ ბოგინობს, ეს სხვათა შორის მოსეს მთავრებითაც ხდება. ისტორიკოსობა არ არის ადვილი საქმე. დღე და ღამ ცხვირი ისტორიულ სიძველეში უნდა გქონდეს ჩარეული და იქ ასოებთან ერთად თვით ისტორიულ ნაშთთა სიძველესაც უნდა კითხულობდე.

მოსე ჯანაშვილი თითოეულ განცხადებას გაუჩინია ამ საქმისათვის და თავისი ხელობით ვატიკანული ვეგონებ ახალი ტანი-სამოსის ტარებასაც გაუბრძის. ენა მძიმე აქვს, როგორც კვლევები ძველი ნაწერე-ვერისა და მოუხეშები. მან დასწერა რამოდენიმე „ისტორია საქართველოსი“ რომელიც შეიძლება ბევრ მკითხველთაგანს არა თუ ენახოს, კიდევაც წაეთქოს.

2) მოსე, როგორც გამატიკოსი.

სხვა და სხვა სიძველესთან ერთად მოსემ შეისწავლა ქართული ენაც მთელი თავისი ძირებითა და ფესვებით. და რომ თავისი ცოდნა ხალხს არ დაუკარგოს, ამ მიზნით გამოსცა ქართული ღრამატიკა, საზოგადოთ ჩვენში ქართული ენის საფუძვლიანთ აზრენ დაგიდევს, რისთვისაც ღრამატიკა ყოველგვარი, უცხო ხილია, ხოლო ღრამატიკა მოსე ჯანაშვილის მით უმეტეს.

3) მოსე როგორც მწერალი.

სიმაართლე მოგახსენიოთ ამ ასპარეზზე მოსე ჯანაშვილის არც თუ მაგდენი ღვაწლი მაუძღვდის. მხატვრულ მწერლობაში, თუ დაუჯერებთ შესახებ ამისა არსებულ ცნობებს, ის უფრო პოეტისი მომხრე იყო და ლექსებიც განსაკუთრებული კონსტრუქციისა იცოდა. ნამდვილი მისი ნაწარმოები ჩვენ ხელთ არა გვაქვს, მაგრამ ვიცი რომელი მისი პოეზიისა, რის სანიშნუ-შოთაც მოვიყვანთ რამდენიმე კუბლებს ცნობილი დასკრიბის პოემიდან.

3.0.0.0

„თამარ მეფე“

„არს მცემთს მყოველი,
ღმერთსა-საოფელი,
სვეტი ცხოველი,
ცხოველ მყოფელი;
და კვართი უფლის
მუნ რამდელ ვფლის
ივერს არ დაფლის
თავისუფლის“.

ამგვარივე ლექსები იმეჭდებოდა ერთ დროს როსტომიშვილის ცნობილ ჟურნალ „მოგზაურში“, სადაც სხვათა შორის იყო აწერილი კახეთის მეფე კვირიკე:

კახეთის მეფობდა კვირიკე,
ხელთ არ სვიბტსა ეჭურა რიკე და სხ.
ერთი სიტყვით ბელეტრისტიკისა და პოეზიაში მოსე ჯანაშვილის იმდენთ თვალსაჩინო ადგილი არ უჭირავს, როგორც ისტორიისა და ღრამატიკაში.

ჩვენი მოხუცი ისტორიკოსი თუმცა „როზოც და ათმა წელმა მოლუნა კისერში მაგრა ჩაუკაქუნა“.

მაგრამ ჯერ კიდევ ყოჩაღათ არის ძალიან ერთი „ნაშრომი“ წიგნაკი ილიას სიკვითლის შესახებ აგერ გუშინაც გამოუშვა. ისტორიკოსი.

სიმღერა ბარამ-ქახანი „სტარონანი“.

ჩაგრული მოსაწაღემ ხანჯი შიგამათო და ვდადადებო მე სმარაფეს...
მარამ, რაც სიოფელ სქმით დეჰმართო, მთქსენება სუჰუაქას ეს.

უსუხა ვფერქეიე ტუბელი სიტუგები; გემობაი მუხთეობას და სიდაჩარეს, მაგრამ... მე ხომ არ გაუბრთეფეობაი? მხოლოთ სხევისთვისა დეჰქურ ეს...
ზოგს ვეგმ, (ჭეუასთვის) ზოგს სხედ-კარ უგებ;

ენაწარობ ასე მე უფავე დღეს,
ჩემ მძა კატეს გა ანაფრეს ვაგებო,
მამასხდასის წესია ეს...

მინდა რომ ვეყო სიციხისტი,
გულს მაწაფელადეს ბეადრულთა კენეს,
მაგრამ... სჯობას ასრულდეს „ფისტი“ მთაფრობა რომ არ განწაწრეს...

ტლუნი განათლება მინდა მწეურთა (ცვლანას დავგარათ) ვარიგებ მქების, მაგრამ რას ახმა სმსსეურთა მე თუ ვერ ავცდა უჰეღმართ ტეგებს. ია ბუაბე.

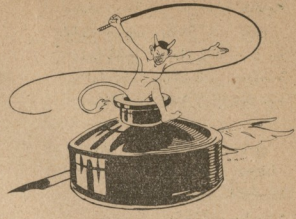
ხ ვ ვ ი ღ ა ნ.

(ორი აქრატსტინი)

შეღარა ვქი ძველბეურად არ მოგვიცვდეს ჩემი თავი, ნამეტანმა სიხარბემ და მრავლულობა მომდო „კავი“.

2.

იქითაც, ვარ აქეთაც ვარ არც მწეურდა ვსწავ ვარც შამფურსა, მონიერულათ კი ვიქცევი მხარებს რათ დავუდგებ ყურსა, რას მიქვიან მახანავი!!!
არ სჯობს ვემსახურო ფულსა? მთიელი.

წერილები უშახისადმი.

I

ლენხეზიდან.

ძმარ ეშმაკო! ვატყობინებ, რომ რაჭველები დიდათ მაღლობენ ვიქტორ და კორნელ ჯაფარიძეებს, რადგან მათს მამაკულე ვაჟაულობას ამ ერთ წელიწადში ვერც ერთი „ერთობის“ ბიჭი ვერ შემოგებარა და რაჭის სახლბარზე ბარე ირს გაართვებს სისხლი! ამ ემათს ეს ორი ყმაწვილი ხანჯრძლივი „შემხმამხებულები“ ყოფნის გამო, ცოტა მოჩანს ცულათ გრძინებ თვის და თვილისში არსებულ, ვართ-წოდებულთ: „რაჭა-ლენხეზის დღმამარე ჯგუფს“, „ოტუბესსა“ სთხოვენ მისასვენებლათ. — მოციქულათ ამ საქმეზე დანაშაულია სადმეველი (სოფელი)..... კერესელიმე და თუ რაჭველების გულს მოგება გინდა იმასაც, ერთი შენი/ათრახის კული ამოუქიერ, რადგან ვერ წარმოებს საქმეს ვარვათ.....

ჭევიში.

როცა მოციქულ კერესელიმეს მისცობდა მისცობა, მერე ჭევიელ (ლენხეზში) ვლენხეზსაც ნუ ვატყებთ/არის და ერეკლე ცხევიანს უჭირე და უჭირე! ამას იმიტომ გეგეწევიან, რომ ერთობ თავისებურობა დასწენდა და ენებ რამე გევარად მოიშალოს! ერთ სიტყვით შენი ციო შენმა მათრახმა, ეგვარ წავიგვიღო კაცი ხელიდან და მერე ნეტავ იცოდე რავარი კაცი! „პირველთა, რომ ეერთობა“ შამევიდა ჩვენში-ამოზებ გლუხეობ, იმან პირველმა მოაწერს ხელით! მართალია ეს ხელ-წერილი პლინიანოვის დროს რომ სახლები დაწვი იმაში ჩაიწერა. მაგრამ ერეკლე მინს კი კაცი და შარშან, რომ ოთხ თეს იყო დაკარგული, თურმე სულ ნამარცევის მონასტერში ლოკულობდა: „სალ-თაობას“ არ უღალატო და პოლონელ მისი ერთგული დავარჩე ისე, როგორც მელიტონ გარდაფხაძეო! მონასტერში მიღებული ფიცის შესრულებას ერეკლე ისე მტკიცეთ აპირებს, რომ სახლი ჭერში სიმბატეები მოაწყო და

ეუკაცობა მაქვს აღაბარს,
შტრის მერე შაშინეული;
ახვრე მიმბრუნებს ქუჩაში
და დამიდურებს სხეული.
დროება გულად იფვალა,
კატრანადლა ყოყლეო;
გრანოლამ ხელში ჩაიგდო
ჭაღაქი, ღაბა, სიფელი.
ერთი შემოკრბენ შემოაქნელი,
ერთმანერს მისცეს შინაია;
შე კი, ვითარცა ვაშუშის,
თავზე დამეცა ზარია.
თავმდებნიანთან ბრძოლას
„თითქმის შევიწრე თავია,
თრი წლის შრომამ მომეყვანა
„მადლობა უთვალავა.“
და დავიწყო შიშინაობა

თავს ცოცხლად აღარ ვეოვლიდი;
მთელს მახრამ ვერ ვწნდებოდი.
მამძღვით თავს ქვას ვახვდი.
შედასვით დავარებობდი,
წვედ-მინიბიდი, ჩემი, უფლიდი;
შეუძნეველთ ცნობებს ვერვფიდი.
„აღარას“ ვწვდი ვაგზაყინიდი.
ატებს და ქაქებს არ ვბოტებდი,
არ ვიციდი ცოცხა, რიდი;
და ჰა, კიდევ ჩვეულები.
მთა „ერთობის“ გზა და ხიდი.
ხუდიცანთა ვეგუი შევკარე,
დასწულად რაზუმის შევუიკადი,
მთელი მახრა-მთავარე,
და მთავრეცხლად, ჰაი გიდი!
და რომ ნატრას ამისრულად,
კავიფრჩხეტი, როგორც ვარდ
და გულადგან განხიშორე
ყოველყოფი ვიწრი, ღარდი.

საფარა ეგეთ კრამილნიკების,
ავიკებს ზურგზე ბარცა;
ბატონობავე დავიბრუნე,
დრო მიმბრუნდა ისევე კარგი
და ამ კურთხეში მთელი მახრა
სიამ ჩვევად განსაგდელში
მწიხინი გულს-კაცობა
მთინარი, მოტედა წვედში.
მთელი მახრა ცხვირს დეშით მაქვს,
ასირა ღანა მარჯვით ხელში!
ვისაც მხნად, მის დავკარგე,
სტრეკებს ვეზავნი ბუფის სიფელში;
ვისაც მსურს, მის გაემარჯვებ,
ასინა თუ აქვს ხელში.
დადღობა ეს დროება,
ქრობათ გაეპირე წვედში...
დავარევი ვი არ მჭირია,
ხელდაკრათი კითხვა ხელში!

დავემდის უფლა ასე შევსედე,
თუ რომ აქი გავისარე;
ხალხის დეწით სწორეთ დავსტემა,
თუ არ დარჩა ბოლას მწარე...
გასვალ წუღში შე ავტემა,
მთელი მახრა დავიარე;
შეგრამელი შრომავადით
გავარევი მთელი მახრე,
ერთი ტეხილად ვეშინდებ;
ზოგანაც ვთქვა სიტყვა მწარე
და ხალხისგან წართმეულით
სხეუბის მუც დრო გავტარე...
მთელი ვიცი, არ შემიწება;
ეს ქუბაღია „კამარეგება“;
რადგან ხალხი ისევე იბრუნეს,
და ჟან იგის...“

სორანტელი.

დექეშები.

ოზურგამთი. ოზურგეთის გამოყოფამ და ტოლმანევის გენერალ გუბერნატორათ დანიშნვამ ძირელ გავახარა—გუბერნატორს პურმარლით შეხვდენ ნატრების ხილზე—მოედანზე გაღახილი იქნება საბედლოდელი პარალისი. მახრის უფროსმა ერთმლოვემა შეამდგომლობა აღძრა ვადასაღებულების დაბრუნების შესახებ.

ონი. აღმინისტრაციის განკარგულებით ონის მახრა (ანუ რაქა) ვითო ხუთ რაიონით და თითოეულში დაინიშნა თითო გენერალ გუბერნატორი. სამივე ადგილი ცნობილი სტრეკინკებს მისცეს.

ბოქნარი. (გურია) კოკნარის საზოგადოება და მათთან ერთად ნაწილი ზემოხივისთა ახლო მომიჯნაში ცალკე საგენერალ-გუბერნატორის შეადგენს. გუბერნატორის თანამდებობაზე თხოვნა მიუტია შარშანს საღლითობიდან დაბრუნებულ ქვეაღმს.

მონი. არა ფედერალისტი ხმონები დავიწვით მოთხოვნენ ფედერალისტი მეგობრებისაგან: „რაკი თქვენ გიბინეთ უპვერვის კარგა თბილი ადგილები გემნახათ და ბანკში, ახლა ჩვენთვისაც მთავარეტი რამეო“. არ ვიცი საქმე რით გათავადება.

ბანძი. ქვედა ბაველი „სოცილისტები“ სწორეთ იმ დღეს მიღება „ნატრე“ ვილიტი მუღლისას, როდესაც ეს უკანასკნელი სხვის ძროხას კლავს ხალხე, საზოგადოთ აღნიშნული „სოცილისტები“ ცნობილი ბოიან როგორც ამბუშა ხალხი.

ოზურგამთი. გურიანთელი ვაჭარი, ერთ დროს მსხვილი, ეხლა წყაბელი, თავისი წიწილი შერბაკითი სსსტყე პრე-

ტესტს უცხადებს ჩოხატაურელ ვაჭრების დაღვენილებას კარტანადი, კანაბოლის თამაშობის აკრძალვის შესახებ, ყველა ეს შეიძლება და ძირელ სისარტყელ აზრს მტრადღ თუ დღქნის უკან რომელი ხამ მოთამაშებს შეიტყუო და მათ ფულებს შენს ღიბეში კონცერტრაციას ღზამ ამით ხელს უწყობ პროლეტარიაციას...

მართული წარმოდგენის განცხადება.

ვისაც გინდა ძილიო, სახლები გვექვს ბბილიო, ნანინას მოგახსენებს დღის ვამოცილილიო. ვისაც ტრანჯავს ხველიო ან სხვა ხათებელიო, უყეთეს ვერს იზამთ აქ მობობანდით ყველიო. თუ კი გავით ხოლისიო იტრეთ ბალიზიო, სხვაგან არსად შეხვიელი ამისი გვექვს შიშიო. არცა თუ ხრავთნია ვიციო დასაწინია, მობობანდით ღღის გულისთვისი, გთხოვთ არტისტი გუნია.

ბოქა

შეშაპის მითრახის ფონბა.

მუთინი. ბოლბას, თქვენი ლექსი „განობანა“ ჩვენ არ დავბეძულე, მაგრამ მიუღწევით ამის თქვენი სატყელი არ შეიძლება საკარო სხვა ჩიოვლის, თუ თქვენ „ნატრები“ გავაზანეთ, ჩვენ რაღას ვეგებდებით თუ თქვენ გამოვიტყუანეთ იქ რაღას ვახვდით, თქვენ ჩვენს პასუხს შეიტკბოდით, თუ ყველა ვაქოტეში ვინფლეთ თროს და იმევე დროს მოიფიქრა თქვენი გამოცენისა წინას უნახვით, მაგრამ არა დაგუნეს დროსა.

სოჭენი. სოჭა გო—ზისა, თქვენი წითელით ჩემი ამბი და მიმართლება ამ ამბს „ნატრის“ მიმართულებით და გთხოვთ თქვენი ლექსი დავიქნება, თქვენი ლექსი ვერ ვიხილავთ; თუცა სხვათს კოლა ის თავი, დროად სწავთესო ტრამა, ახლა თქვენ ისევე ვიძიით „ნატრის“ ნიშნები, თუცა იმ თქვენ უკანა სწორთ თავდაც, თუცა იმ თქვენ მთავრე „ნატრის“ ბინით სწავლეს.

ბაბლანანი. № 1-ს, თქვენი წითელი ჩინებელია, მაგრამ ოკოლ ვინაიანს არ გვეტოლინებებთ საშუალოთ მანადვე წერილი არ დაბეძვება.

რედატორი-გამომცემელი თ. ბოლქვაძე.